

Ravensburg-Weingarten
2009/2010
Kocsis Gábor
(„Business Management“)

„Kezdetek”: Az elmúlt félélet a Ravensburg-Weingarten-i Műszaki Főiskolán tölthettem. Nekem igazából meg sem fordult a fejemben, hogy erasmusra menjek , mert nem szerettem volna ilyen hosszú időre elmenni otthonról. Bereczki Kati szedett rá, hogy mégis próbáljam ki, hát aláírtam a papírokat és „vártam” a Szeptember 9-et, hogy elinduljunk a „nem tudtuk” hova.

Szeptember 9én reggel 3kor indultunk négyen két kocsival (Kati Párja is elkísért minket) a Budaörsi Tescótól. Nem tudtuk hova megyünk csak mentünk... Már 9órája mentünk mikor München után 150kmrel megláttuk a Ravensburg táblát majd innen kb 20 km múlva megérkeztünk a városba ahol a következő 6 hónapban élni fogunk.

Megkerestük a Főiskolát, hogy jelentkezzünk, hogy megjöttünk valamint , megkapjuk a szobánkat a kollégiumból amiről nekem személy szerint - mivel sosem voltam koleszos - nagyon Tavaszmező utcai kukacos gondolataim voltak.

később kiderült hiába... 😊 **Nina Kohr** várt minket az iskolában, aki egy fiatal, nagyon aranyos és segítőkész Hölgy. Kint ő koordinálja ezt az egész eramusos történetet. Egyik segítője kísért át a kollégiumba, ami az iskolától kb 100 méterre van. Kívülről nem láttunk semmi különöset ám amikor beléptük éreztem, hogy kukac felejtős - ez itt egészen más... Először kicsit megrémültem, pedig az én színtem közös helységében LCD Tv házimozi és társai , ám a környezet az nem volt ilyen High Tech. Eléggő fura szagok terjengtek és nem mondom , hogy a padlóról lehetett volna enni... A szobába belépve azonban minden rendben volt. Tisztaság, semmi szag. Itt kicsit meg is nyugodtam és mondtam magamnak, hogy „rendben lesz ez Gabesz, úgysem voltál katona” 😊.

Briachwohnheim: Briachstrasse 10. „Családi ház”

Az első napok: Miután kipakoltunk és berendezkedtünk felfedeztünk a kollégiumot és a környéket, egyelőre csak magunktól hiszen iskola még nem volt, és alig volt a kollégiumban is valaki. Mi ugye szerdai napon érkeztünk, Hétfőig semmi dolgunk nem volt, csak hogy megszokjuk új otthonunkat ☺.

Hétfőn aztán elindult a félév először is azzal, hogy az összes Erasmusosnak meg kellett jelennie a suliban, hogy a megfelelő papírokat kitöltsük és elkezdjük az ismerkedést. Hatalmas élmény volt, ahogy csak gyűltek gyűltek a különböző nemzetiségek. Egymás után mutatkoztunk be és itt derült ki , hogy a világ minden tájáról érkeztek a tanulók. Kezdve Indonéziától Kenyán át az USA-ig.

A kenyai lány nagyon aranyos volt amikor is kint esett az eső, de volt kb 20 fok és megkérdezte , hogy „ez már a tél?”☺ .

Később a papírok kitöltése után és a bemutatkozások után, amik angolul történtek, na most én egy szót nem beszélek ill. beszéltem angolul ☺ így én ezt németül tettem meg, amiért valószínűleg senki sem értette ☺. Ezek után körbevezettek bennünket a városban . A következő napokban minden nap volt szervezett program, amiket nagyon élveztünk, és mivel diákok voltunk, nagyon olcsón nagyon szép helyekre jutottunk el. Így voltunk például a Bodeni tó egy nagyon szép szigetén, ahova hajóval mentünk és egy egész napot töltöttünk el. Itt néhány tő virágon kívül☺ még 1millió féle lepkét néztünk meg.

Következő napokban ellátogattunk még az iskolához közeleső farmra, ahol körbevittek minket, megmutatták az állatokat, meg is ebédeltünk.

Ezek a programok valójában a csapat összeverődését szolgálták, és természetesen sok olyan dolgot is láttunk, amit amúgy nem valószínű. Mi a spanyolokkal lettünk a legjobb viszonyban, hiszen gyakorlatilag mi és ők voltunk európaiak és mi is ők is a bulizósabb kategóriába tartoztunk.

A következő héten indultak a nyelvtanfolyamok egy szintfelmérő dolgozattal és mivel nekünk ez nagyon jól sikerült, nekünk nem kellett részt vennünk a 2hetes kurzuson, így mikor ez kiderült, mi azonnal bedobtuk magunkat a kocsiba és hazajöttünk egy hétre.

A Félév: Miután egy hét után visszatértünk találkoztunk azzal a tanárral, akit mindenkinek ajánlok, hiszen ő a Gazdasági részleg vezetője és ő is több tárgyat oktat - Dr. Prof. Eberhardt Hohl. Ezt a nevet hasznos jól megjegyezni és jóban lenni vele. Nekünk nagyon sokat segített és két tárgyat is ő tanított, mint Management koncepte és Teamarbeit. Ő adott tippeket , hogy milyen tárgyakat lenne érdemes felvenni.

A tárgyfelveletkor mi a minimum 15 kredit felvételét céloztuk meg, ami sikerült is, de később kiderült, hogy ez a taktika nem biztos, hogy kifizetődő, főleg az egyetemi szórakozó helyek (Alibi Hoki) kinyitása után. De erről később☺. Mi a spanyol kezdőt vettük fel Jimena Parra Rodrigueznél, aki egy mérhetetlenül aranyos fiatal Spanyol nemzetiségű tanár. Nagyon jó órákat tartott és a vizsga sem volt nehéz, ajánlani tudom mindenkinek. Aztán a két korábban említett Hohl tárgyat, vmint a németet Gabriele Trau Jahn-nál amit viszont senkinek nem ajánlok - inkább másnál vegye fel, ha nem akarja gyomorideggel várni a vizsgaeredményt. Végezetül pedig Hohl ajánlására a Personalmanagement tárgyat vettük fel Dr. Krönes –nél aki viszont a németek számára is nehezen érthetően beszél, ellenben nagyon korrekt és egy esetleges házi feladatba is belemegy a vizsga helyett.

A legfontosabb amit ajánlani szeretnék, hogy a tárgyakat úgy vegye fel az ember , hogy ha szükséges, el lehessen hagyni egyet, hiszen minden nagyobb összejövetel szerdán van és pl nekünk csütörtökön reggel óránk volt... a többit szerintem kitaláljátok...☺

Szórakozás: A koleszhez közel két szórakozóhely van, ill. inkább kocsmá ami a hallgatóknak van, sőt ők is irányítják, ők a pultosok. Az egyik a HOKI, a másik pedig az ALIBI. A Hoki kicsi, nagyon jó hangulatú és füstös. Az alibi nagyobb, biliárdozós, csocsózós és kizárólag az udvaron dohányzós! Illik mindkettőt sokszor felkeresni, a sör OLCSÓ ☺

Vásárlás: Ilyen szempontból természetesen a Kauflandot kell kiemelni. Gyalog sincs messze, bármit meg lehet kapni benne és az árak is itt a legjobbak. Itthon körülbelül egy kisméretű tescóval lehetne legjobban jellemezni. Mi mindig idejártunk. Kicsit távolabb található egymás mellett egy Lidl és egy Aldi, ahol viszont a mirelit pizza isteni☺ és olcsó☺ Fél év után rá sem tudnék nézni , de ott nekem gasztronómiai remekműnek tündek☺. Ezeken kívül több pizzázó és gyrosos található, ahonnan ki is szállítanak a kollégiumba.

Csak úgy magamtól: Senkinek nem kell attól félnie , hogy nem értik meg: mindenki beszél angolul a péktől kezdve a takarítóig és igen sokan még franciául is.

Ez első napjaink unalmasnak tünnek , de miután benépesült a kolesz, hihetetlen jól éreztem magam. Nekem nagyon nagy szerencsém volt: a 6.-ik emeleten laktam és szerintem ez a legjobb emelet a koleszban. Csak németek laktak ott és egy nagyon jó baráti társaságot alkottak és első perctől kezdve befogadtak, segítettek, amiben csak kellett. Itt minden nap egy élmény volt bulikkal, jó sztorikkal és hihetetlen emberekkel, mit ha kihagytam volna, életem hibájának tekinteném.

Ez egy olyan félév volt, amit semmi nem adhatna vissza, ehhez ki kell menni. Itt az élménybeszámolóban nem lehet minden leírni, mert egyszerűen annyi minden történt. A szervezett kirándulások csoportosan pl. Münchenbe, a sörfesztivál Stuttgartban - tényleg képtelenség mindent leírni, ezt látni kell.

De ha bármire konkrétan kíváncsi vagy, nyugodtan: kocsisgabesz@hotmail.com
☺ segítek szívesen. Képeket is küldök...

Végül egy személyes élmény az utolsó napokból, valamint arról , hogy kicsi a világ☺: Én egy kis faluból származom Komárom – Esztergom megyéből, Csolnokról. Az utolsó napon elmentünk vásárolni és megszólított minket egy öreg bácsi, mert hallotta, hogy magyarul beszélünk. Kérdezte, honnan jöttünk , majd miután válaszoltunk kifejtette, hogy ő egy kis faluból érkezett Komárom megyéből☺ Kibökte végül, hogy Csolnokról jött el 60 évvel ezelőtt. Leírhatatlan élmény volt ott állni egy bácsival, aki ugyanonnan jött, ahonnan én és úgy hívták ahogy a Dédipapámat hívták☺ Ezt csak érdekességképp írtam ide!!!

MENJETEK, CSINÁLJÁTOK MEG ÉS SOSEM FOGJÁTOK ELFELEJTENI☺

CSAK A HATODIK EMELET A BIRACHBAN☺

Üdvözlettel : Kocsis Gábor